

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕
เรื่องของกิเลสตกแต่งไม่มีสิ้นสุด

สรุปทองคำและดอลลาร์เมื่อวันที่ ๓๐ วานนี้ ทองคำได้ ๙ บาท ๓๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๖ ดอลลาร์ ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑๔๔ กิโล ๑๖ บาท ๖๐ สตางค์จะครบจำนวน ๕๐๐ กิโล ทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ๔,๔๑๕ กิโล ที่ว่าทางธนาคารชาติจะรวบรวมให้ได้ (๑๐๐ กิโลครับ) เออ ให้ได้ ๑๐๐ กิโล แน่นนอนแล้วนะ (ครับ) รวมธนาคารอะไร (ธนาคารพาณิชย์ ๑๒ ธนาคารครับ) เออ ดูว่าอย่างนั้น ได้ทองคำ ๑๐๐ กิโล ยังขาดอยู่เท่าไรที่ว่ากัน (ขาดอยู่ ๔๔ กิโล ครับ) เออ ขาดอยู่ ๔๔ กิโล ที่ว่า ๑๐๐ กิโลนี้แน่นนอนแล้วนะ (ครับ) ทราบมาจากไหน (ทางธนาคารชาติแจ้งมาครับ) นี่กัดเข้ามา ๆ ธนาคารต่าง ๆ กัดเข้ามาตั้ง ๑๐๐ กิโล ยังเหลืออยู่ ๔๔ กิโล

เหวไฮ โกลอยู่นะ เข้าไปลึก ๆ เนื้อที่วัดกว้างตั้งหลายร้อยไร่ อยู่กับดินเขาเลย บริเวณวัดหลายร้อยไร่ก็เหมาะสมแล้ว มีหมู่บ้านสถานที่ใดก็ต้องมีวัด ให้ความร่มเย็นเป็นสุข ให้ความอบอุ่น วัดเป็นของสำคัญมากที่เดียวสำหรับชาวพุทธเรา อยู่ในป่าในเขาก็ตาม ถ้ามีวัดแล้วชุ่มเย็น ๆ ไม่มีวัดมีวามีแต่ความเลอะเทอะไปหมดนั่นแหละ โอ๊ย ดูไม่ได้นะ

เมื่อเช้านี้ก็ออกแต่เช้าเลย พอสว่างเป็นวันใหม่ก็ปุบออกเลย ไปดูที่เขากำลังขุดคลองใหม่ คลองเก่ามันคุด ๆ งอ ๆ เขาเลยขุดคลองตรงแนวจากนั้นมา เหมือนที่หน้าวัดแหละ พอขุดแล้วมันก็ตรงแนว อันไหนที่มันคุดเขาก็ตัดไปเลย ๆ ทางโน้นก็เหมือนกัน เมื่อวานนี้ก็ออกแต่เช้าไปดู เห็นอะไร ๆ กลับมาแล้วก็มาเตือนพวกขุดคลอง เมื่อเช้าก็กลับไปดูอีก ควรจะได้เตือนตรงไหน ๆ อีก ออกไปแต่เช้าเมื่อเช้านี้ ตรงหน้าทางโน้นน่าจะทำได้ ทำสะพานอีกนะ เห็นเขาทำถนนติดมากับกำแพงเรา คลองเราขุดมานี้ก็แน่ใจแล้วว่าต้องทำสะพานข้ามไปหาโน้น ถนนก็บ่งบอกมาแล้ว เรายังไม่ได้ถามท่านปัญญา หากเป็นความแน่ใจว่ายังไงต้องเป็นสะพานจนได้ ไปดูมาแล้วคอยแนะนำนั่นแหละให้เขาทำตามนั้น ๆ อะไรที่ขัดข้องก็ปรึกษากับท่านปัญญา เพราะส่วนใหญ่เรามอบให้ท่านปัญญาหมดแล้ว เราจะคอยไปดูอะไร ๆ เฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับไร้กัณหาเขาที่ควรจะต้องแปลงของเราให้เข้ากับนาเขาได้ยังไง เช่นอย่างทางถนนนี่เหมือนกัน อันโน้นก็เหมือนกัน ทางโน้นก็มีทางเข้า ที่นี้ก็ปัญหาอยู่ที่ถนนมาตรงนี้ คงจะทำสะพานที่นี้แห่งหนึ่ง

พอไปเมื่อเช้านี้เราไปเจอเอาอย่างจัง ๆ กุฎิหลังนี้ใครเป็นคนปลูกขึ้นสร้างขึ้น กุฎิ
 หลังหน้าศาลาเราเนี่ย เราไปเห็นเมื่อเช้านี้กำลังเอากระเบื้องอะไร เข้าใจว่าเป็นกระเบื้องมา
 จากชั้นเทวดาหรือชั้นพรหมโลกเอามาปูอดมมนุษย์เรา กำลังลงกระเบื้องแผ่นขนาดนี้ ๆ
 เราเดินไปเห็นเลยเข้าไปดู กำลังปูกระเบื้องนะ คือพื้นที่ที่ลาดซีเมนต์ก็เรียบร้อย ก็นับว่าสูง
 พอแล้ว มันเลยวางกรรมฐานอยู่แล้ว วงธรรมของผู้ปฏิบัติธรรมเพื่อความพ้นทุกข์โดย
 ถ้ายเดียว เท่าที่ทำมาแล้วเราก็อนุโลมแบบหุหนวกตาบอดไป มันก็ค่อยคืบคลานเข้ามา
 เหยียบเข้ามา ๆ พวกส้วมพวกถ่าน ค่อยเหยียบเข้ามา ๆ เหยียบธรรมละซี ธรรมเป็นยังไง
 เขาไม่เห็นนี่ ส้วมถ่านเขาเคยพอกพูนกันมาแล้วทั่วโลกดินแดน มีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มบ้าน
 เต็มเมืองเต็มโลกเต็มสงสาร มีแต่ส้วมแต่ถ่านในสายตาของธรรม ฟังให้ตีวันนี้ละ
 กระเทือนมาแล้วเมื่อเช้านี้ เราตั้งไปดูจริง ๆ โห้ นี่เป็นความคิดความเห็นอย่างนี้ ๆ เอามา
 เทียบเคียงกับเรื่องธรรมของพระพุทธเจ้า เป็นอย่างนั้น ๆ เอามาเทียบ

คือกุฎิหลังนี้เราก็มองเห็นแล้วหลังเดียว ๆ อยู่เนี่ย เขาทำทุกอย่างเราก็ดู ก็ไม่ขัด
 อะไรมากนัก ทนเอา ขัดธรรม ธรรมเป็นแบบฉบับที่ราบรื่นดีงามเหนือโลกทั้งปวง คือธรรม
 อันนี้มันก็ชอกแซกซิกแซกไปตามภาษาของมันในวงวัฏจักร ในวงของส้วมของถ่าน เอาให้
 มันยันกัน ไม่มีใครพูดในปัจจุบัน มีแต่หลวงตาบัว จะว่าบ้าก็ว่าเถอะ สามแดนโลกธาตุนี้คือ
 ถึงขยะในสายตาของธรรม คำว่าธรรมของพระพุทธเจ้า องค์ศาสดาที่มาสอนธรรมอยู่เวลา
 นั้น จากนั้นแล้วก็ป็นธรรมล้วน ๆ เป็นธรรมธาตุครอบโลกธาตุ เหนือทุกอย่างในโลกธาตุ
 ไม่มีอะไรเสมอเลย เพราะฉะนั้นโลกทั้งหลายที่เป็นเรื่องแห่งวิภูวน จึงเรียกว่าเป็นส้วมเป็น
 ถ่านโดยไม่สงสัยในสายตาของธรรม

เราออกไปดู ทำอันนั้นบ้าง ทำอันนี้บ้าง เราดูเมื่อไม่ขัดอะไรมากนักก็อนุโลมไป
 หนึ่ง ๆ เลย ๆ ไป แต่เมื่อเช้านี้ไปลาดซีเมนต์แล้ว กุฎิหลังนี้พื้นข้างบนก็สูงแล้ว ข้างล่างก็ลาด
 ซีเมนต์แล้ว เราก็นึกว่าเรียบร้อยแล้วเต็มภูมิของส้วมของถ่านแล้วกุฎิหลังนี้ ฟาดไปมันยัง
 จะประดับส้วมถ่านเข้าอีกให้เป็นอะไรอีก อันนี้มันยังไม่เหม็นพอ จะเอาให้มันเหม็นกว่านี้
 จะว่าอย่างนั้นกระมัง ปูอะไรขึ้นมาอีกแผ่นแค่นี้ ๆ กำลังปู วางสายยาวมา เราก้ไปดู วันนี้ก็
 จะต่อ ปูพื้นนี้ให้เลื่อมพับ ๆ นี้เลื่อมซี้เข้าใจใหม่ เรื่องส้วมเรื่องถ่านมันเลื่อมพับ ๆ

พอพูดอย่างนี้ก็เข้ากันได้แล้วกับที่พูดว่า ทำไมจึงอัศจรรย์มากนัก เข้าใจใหม่ นี้ละ
 มันเลื่อมพับ ๆ อย่างนี้เข้าใจหรือ ไปดูแล้วเลื่อมพับ ๆ ใครมาดูก็จะว่าสวยงามหมดละ
 กำลังจะทำให้เลื่อมพับ ๆ ขึ้น อยู่ใต้ถุนกุฎินั้นละ จิตมันบีบเข้าหากันเลย ที่ว่าเลื่อมพับ ๆ
 เลื่อมอย่างนี้ วิภูวนมันเลื่อมพับ ๆ สวยงามอย่างนี้ ๆ ใครมาเห็นก็อัศจรรย์ กุฎิหลังนี้สวย

งามมาก ๆ เข้าใจหรือ ธรรมชาติปุ๊บเข้ามาข้างตบไปหมดเลย มีแต่ส้วมแต่ถ่านไปหมดเลย เทียบกันแล้วเป็นอย่างนั้น

เราไปเห็นแล้วอย่างอนุโลมก็คือว่าบอกให้รื้อออก ถ้าไม่อนุโลม เอาให้เต็มยศก็คือเอาไฟเผาเลยกฎีกุหลาบนี้ อย่าให้มันเหลือซากอย่างนี้อยู่มันจะเหยียบธรรมพระพุทธเจ้าไม่ให้มีเหลือในโลกเลย ธรรมที่เลิศเลอเหนือโลกธาตุนี้ขนาดไหนทำไมถึงไม่ดู นี่เรียกว่าอนุโลมให้รื้อออก ที่กำลังเริ่มปุ๊บให้รื้อออก ถ้าไม่รื้อออกให้เอาไฟเผาเลยอย่าให้มีเหลือ มันจะทำลายธรรมของพระพุทธเจ้าที่เลิศเลอ ที่โลกทั้งหลายกราบไหว้บูชาอยู่ให้หนีหายไปหมด จะไม่มีเหลือ นี่ละเรื่องของกิเลสมันเหยียบย่ำทำลายขึ้นมา เจ้าของไม่รู้จะ เราจะไปดำเนินดีเตียนผู้ทำไม่ได้นะ มันหากเป็นอยู่ในหัวใจ มันหากมีเครื่องกล่อมของมันให้เข้าใจว่าอันนั้นสวยอันนี้งาม ๆ สวยงามของกิเลสคือส้วมคือถ่าน สวยงามไม่มีสิ้นสุด สวยงามไปเรื่อย ๆ ดูชิตติกรรมบ้านช่องที่ห้องที่หับประดับประดาตกแต่ง มีแต่ประดับตกแต่งส้วมถ่านทั้งนั้น ๆ ในสายตาของธรรม เอาท่านทั้งหลายฟังให้ดี

ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอขนาดไหนที่มาสอนโลกอยู่เวลานี้ เวลานี้พวกบุตรพวกคุณกำลังเหยียบย่ำทำลายธรรมให้จมลง ๆ มันจะขึ้นครอง มีแต่ชี้เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกเต็มสงสารเวลานี้นะ นี่ละดูเอาซี เราสอดสังเขวนะไปเห็นแล้ว อย่างเมื่อเข้าไปดู ยืนพิจารณาพิจารณา ดูอำนาจของกิเลสกับเรื่องธรรมไม่มีอะไรมาวัดกัน กิเลสมันก็ออกหน้าออกตาไปเรื่อย ๆ ของมัน อันนั้นสวยอันนี้งามไม่มีสิ้นสุดนะ ความสวยของกิเลสไม่มีสิ้นสุด ประดับประดาตกแต่งเรื่อยไม่มีคำว่าสิ้นสุดเลย เอากระทั่งตายจมไปก็ไม่สิ้นสุด ธรรมปุ๊บเข้ามาเท่านั้นพอหมด เรียบวุธไปหมด เหนือทุกอย่าง นี่ละที่วากองชี้ควายเข้าใจไหม ที่ไปดูเมื่อเข้านี้เทียบกับธรรมปุ๊บอันนี้เป็นกองชี้ควายแล้ว อันนั้นเป็นยังงี้ดูซินะ มันเหนือกันขนาดไหน เราไปดูพิจารณา

แล้วก็มักจะใช้เวลาเราไม่อยู่ หรือมันค่อยด้านเข้า ๆ อยู่ไม่อยู่ก็ทำเรื่อยไป ส่วนมากเวลาเราไม่อยู่จะซอกแซกทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ เพราะเราอยู่เราไม่ส่งเสริมในเรื่องวัตถุการก่อสร้างทุกอย่าง มันเป็นส่วนเป็นถ่านสำหรับผู้ปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์หรือเพื่อธรรมอันเลิศเลอ มันเป็นส่วนเป็นถ่านทั้งนั้นวางันเลย มันห่างไกลกันขนาดนั้นกับธรรมพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นจึงค่อยเตือน ๆ ถ้ามันควรจะหนักก็หนัก อย่างนี้แหละ วันนี้ได้ออกเสียแล้วเรื่องส้วมเรื่องถ่านเพราะดูมานาน ส้วมถ่านเจาะจง ที่บอกธรรมตาส้วมถ่าน ก็บอกธรรมตากว้าง ๆ ไป อันนี้มันเข้าเจาะจงแล้ว ไปประดับประดาบุตรคุณให้มันสวยงามขึ้น จะให้มันเหม็นหรือ

อะไรเขาไม่สนใจแหละ มีแต่ว่าสวยงาม ๆ เรื่อยเลย ไปดูเมื่อเช้านี้ มันดูไม่ได้แล้ว ส่วนมากจะทำเวลาเราไม่อยู่

ชอบชอกแซก เรื่องกิเลสนี่ชอบมากนะ ชอกแซกทำนั่นทำนี่ ที่ไหนทรูหราฟูฟ่าไปหมดแหละแถวนั้น ต่อไปเดี๋ยวจะรุกเข้าไปข้างในอีก มันเป็นอย่างนั้นนะมันถอยเมื่อไร กิเลส มักหากคืบหากคลานเข้าไป พอหลวมมือ ๆ สอด พอหลวมแขน ๆ สอด กิเลสไม่ถอยง่าย ๆ นะ ตื่อด้านไม่มีอะไรเกินกิเลส ซึมซาบเข้าไปหมดนะ จึงได้ไปดูเมื่อเช้านี้ ใครที่ไปปุ๊วไว้หรืออะไรที่กุฎิหลังนั้นนะ เป็นใครปลุกกุฎิหลังนั้น ใครเป็นคนปลุกขึ้น โห ประดับประดาตกแต่งขึ้นไปเรื่อย ๆ ยังไม่ล้นสุด นี่กำลังปลุกกระเบื้องอีก จะให้สวยงามยิ่งขึ้นไปเรื่อย ๆ ต่อจากนี้ถ้าไม่รู้แล้วก็ให้เอาไฟเผาให้หมดกุฎิหลังนี้ อย่าให้เหลือซากอยู่เลยนะ มันดูไม่ได้ในสายตาของธรรม มันจะคืบคลานไป มีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มวัดเต็มวา ไปที่ไหนทรูหราฟูฟ่าด้วยวัตถุกุณเป็นมูตรเป็นคูดของกิเลสนั่นแหละ

ธรรมแท้มันไม่ได้เห็น มันไม่สนใจนั่นซี ดันไว้ด้านไว้มันก็ยังไม่รู้ ๆ วันนี้จึงเอาให้หนักเข้าไปอีกแล้ว บอกถ้าไม่รู้ให้เอาไฟเผาเลย อย่าให้มันขวางตานะ โส้ มันทรูเรศจริง ๆ อำนาจของกิเลส ทั้งโลกมันเป็นอย่างนั้นจะให้ว่ายังไง เราพูดอย่างนี้ก็เหมือนเราเป็นบ้าคนเดียว ฟังซิ บ้าก็บ้าเถอะบ้าอย่างนี้ ว่าอย่างนั้นนะ มันไม่ได้ถอยใครแหละบ้าอย่างนี้ ตกแตงนั่น ตกแตงนี่ มีแต่เรื่องตกแตงส้วมถ่านนะ ไปอยู่ที่ไหนก็อันนั้นไม่ดีอันนี้ไม่ดี หาบูชาคล่า หาเกาตั้งแต่ส้วมแต่ถ่าน หัวใจมันติดมันดินอยู่เพราะความเดือดร้อน ตัวส้วมตัวถ่านเข้ามาเหยียบหัวใจ จนกระทั่งติดดินไม่มีวันมีคืนทุกแห่งทุกหนเต็มไปหมด สัตว์โลกอยู่ที่ไหนไฟคือกิเลสอยู่ที่หัวใจ เผาอยู่ที่นั่น ๆ มันไม่ดูที่วານี่นะ

ถ้าไปอยู่ที่ตกแตงตรงนั้น ตกแตงตรงนี้ ในคราวนี้ก็เหมือนกันเราก็ดู แต่ไม่ทราบที่เราดูนะเพราะเราไปเราก็ไปตามประสาประสาเชื่อ ๆ ซ่า ๆ ไป ส่วนมากจะดูตั้งแต่กระจอนกระแต ไม่ค่อยสนใจกับอะไรแหละ คือเห็นกระแตนี่รักเมตตาเป็นพิเศษอยู่นะ ใ้พวกที่ไปปลุกไปสร้างอะไรแล้วตกแตง มันทำกระต๊อบก็ตกแตงกระต๊อบ มีเสื้อหมอนมันก็ตกแตงเสื้อหมอน มีอะไร ๆ ตกแตงหมด ไปดูเอาซิ เรื่องของกิเลสมันมีของมันอย่างนั้นตลอดแล้วจะตำหนิใคร เจ้าของไม่รู้นี่ว่าไง มีแต่ตกแตงเรื่อย ๆ สมมุติว่าหมอนขาด มันนอนไม่หยุดไม่ถอยจนหมอนแตกหมอนขาด ตกแตงใหม่คือเย็บหมอนใหม่ เข้าใจไหม มันตกแตงอยู่นั้น โห้ย มันน่าทุเรศนะ

ธรรมนี่เวลามันขึ้นมาแล้ว เหล่านี้จะเห็นเป็นฟืนเป็นไฟไปหมดนะ อำนาจของธรรมได้ขึ้นมาแล้ว เหล่านี้เป็นฟืนเป็นไฟเป็นส้วมเป็นถ่าน เริ่มเป็นลำดับ ๆ ไป ธรรมะสามารถ

เท่าไร มีความละเอียดแหลมคมเท่าไรยิ่งเห็นโทษของมันหนักเข้า ๆ นี่ละผู้ที่ท่านเดินทาง
 ด้านปัญญาอัตโนมัติแล้วเป็นอย่างนั้น คือเห็นชัดเจนเข้า ๆ เรื่องส้วมเรื่องถ่าน เรื่องพิน
 เรื่องไฟเรื่องมหาภัยของวิฆเนศวร มันจะเปิดจำขึ้นมาด้วยสายตาของสติปัญญาอัตโนมัติ หรือ
 มหาสติมหาปัญญามันจะจำไปหมด ๆ เห็นไปหมด ๆ ที่นี้ปิดออก ๆ ก็ถึบขึ้นเรื่อย ๆ นั้น
 ละที่ท่านผู้ทำความเพียรถึงขนาดที่แสดงไว้ว่าฝ่าเท้าแตก คือไม่มีวันถอยเลย จะบีนอก
 จากพินจากไฟนั้น เป็นอย่างนั้น

ให้ฟังเสีย คำนี้ใครพูดที่ไหนในประเทศไทยเรา呢 หลวงตาบัวไม่ได้คุยนะ หลวงตา
 บัวเอาธรรมออกมาพูด ดูแล้วจึงค่อยพูดไม่ได้มาอุตรินี้ละ มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ก็ดังที่
 เคยพูดให้ฟัง เวลาไปเดินชมเขยสรเรณูเจ้าของ เย็นยอเจ้าของอยู่บนหลังเขาวัดดอย
 ธรรมเจดีย์ ตอนเช้า เราไม่ได้ลืม ไปเดินจงกรมอยู่ตั้งแต่ยังไม่สว่างทางด้านตะวันตก วัด
 ดอยธรรมเจดีย์ นั้นเป็นเดือน ๓ ที่นี้จิตมันสว่างมันสว่างไสว จิตนี้มันว่างไปหมดเลย แม้
 ที่สุดมองดูต้นไม้ภูเขา ภูเขาทั้งลูกนั้นมันก็เพียงเป็นราง ๆ เท่านั้น จิตมันทะลุไปหมด ๆ
 มองดูเจ้าของมันก็ทะลุไปแบบเดียวกัน มีแต่ความสว่างจ้าอยู่ันต์ตลอด ที่นี้มันก็อดไม่ได้ซิ
 โอ้โฮ จิตเราทำไมถึงได้สว่างไสวเอานักหนา อัจฉรย์เอานักหนานา ยืนรำพึงนะ

คือมองไปไหนมันจำไปหมดเลย นี่ละส้วมถ่านของอวิชชา เอาฟังให้ดี นี่ละส้วมถ่าน
 อวิชชาปจฺจยา สงฺขารา อวิชชาเป็นกษัตริย์วิฆเนศวร นี่ส้วมถ่านของอวิชชาตัวสุดท้าย มัน
 หลอกได้ขนาดมหาสติมหาปัญญาหลงมันนะ จิตลงชั้นมหาสติมหาปัญญาผลที่ไหนเมื่อ
 ไร แต่อันนั้นมันยังละเอียดเข้าไปอีก ยังเหนือสติปัญญาอันนี้อีกอยู่ ยังไม่รู้ละ ยืนชมเขย
 เจ้าของอยู่นั้นเสียจน ที่นี้พระธรรม นั้นเห็นใหม่ พระธรรมท่านเหนือกว่าธรรมชาติที่เรา
 อัจฉรย์เย็นยอสรเรณูมันอยู่นั้น พระธรรมท่านก็เดือนออกมา กลัวหลง ขึ้นมาในใจนี้
 ยืนรำพึง ออกมาเป็นคำพูดเป็นคำ ๆ ออกมา จะว่าเป็นเสียงก็ไม่ใช่นะ เป็นเสียงเป็นคำอยู่
 ในหัวใจนั้นแหละ พูดง่าย ๆ ออกมาว่า ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั้นแลคือตัวภพ
 นั้นละท่านเดือนแล้วนะ

จุดก็คือจุดอันสว่างไสวอยู่ในหัวอกเรา呢แหละ เราไม่รู้ว่ามันเป็นจุดละซี ท่านเดือน
 เข้ามาตรงนี้ ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั้นแลคือตัวภพ ตัวนี้แหละตัวภพ เราก็ยังง
 ไปอีก ดูซินะ เก่งไหมอวิชชา นี่ละมันหลอกวาระสุดท้าย ถึงขนาดอัจฉรย์อวิชชาที่สว่างไสว
 นี้ สว่างไสวของอวิชชา คือกษัตริย์วิฆเนศวร ได้แก่อวิชชา นี่เป็นสุดท้ายของอวิชชาที่หลอก
 สว่างขนาดนั้น เห็นใหม่รู้ตัวเมื่อไร พระธรรมท่านมาเดือนบอกว่า ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้
 ที่ไหน นั้นแลคือตัวภพ ก็คือจุดของดวงสว่างนี้แหละ มันก็ไม่รู้ เอ้ มันจุดยังง ใง ต่อมยังง ใงนำ

หลงไปอีก นี่เดือน ๓ อยู่วัดดอยธรรมเจดีย์ แยกความสงสัยสนทน่นี้ไปอีกเข้าภูเขา ไปอำเภอบ้านฝื่อ ศรีเชียงใหม่

แต่ก่อนไม่มีอำเภอสรีเชียงใหม่ มีแต่อำเภอบ้านฝื่อ อำเภอบำบอ เข้าไปลึก ๆ โน่นไปอยู่ในภูเขา เขาเรียกถ้ำผาดักหรืออะไร จนกระทั่งเริ่มเดือน ๖ ถึงกลับมาจากโน้นอีก กลับมาก็ขึ้นภูเขาลูกนี้อีกแหละ วัดดอยธรรมเจดีย์ คราวนี้เป็นเดือน ๖ แยกความสงสัยจุดต่อมอันนี้ไปโน้นแล้วกลับมาอีก มาคราวนี้จึงได้มาเข้าใจ พุดให้มันเต็มยศที่ว่า การที่เราหลงมันแล้วกลับมาว่ามันเสียมัน มาล้างแค้นมัน วังนั้นก็ได้ กลับมาเดือน ๖ คราวนี้ก็กลับมาล้างแค้นกัน แต่ไม่มีเจตนาอะไร พุดให้มันถึงใจว่าจันเอยะนะ เราหลงก็หลงเสียจนขนาดนี้ จนธรรมท่านเตือนขึ้นมามันยังไม่ยอมรับ แยกไปถึงอำเภอบ้านฝื่อ ทำบ่อ เลยเข้าไปถ้ำผาดัก อยู่คนเดียวทั้งนั้นนะเหล่านี้ ประมาธเริ่มเดือน ๖ ละมังจึงกลับมาจากภู่น

มาคราวนี้ขึ้นภูเขาวัดดอยธรรมเจดีย์อีก นี่ละคราวที่ไปแก้แค้นกัน มันแก้แค้นสำเร็จในคืนแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๖ ตื่นเช้าขึ้นมาก็เป็น ๑๕ ค่ำ เป็นวันอุโบสถ ลงอุโบสถแล้วเราก็กออกจากวัดดอยธรรมเจดีย์มาวัดสุทธาวาส เราไม่ลืมนะ แรม ๑๔ ค่ำ ถึงได้มาแก้แค้นกันตรงนั้น นั่นเห็นไหมละ นี่ละกองขี้ควาย ที่แรกเราว่าอัศจรรย์ ๆ บทเวลาธรรมอันนี้ได้ขึ้นผิงนี้ สิ่งที่ว่าอัศจรรย์กลายเป็นกองขี้ควายไปหมดเลย เห็นไหม เป็นอย่างนั้นละ เหนือกันขนาดไหน จึงมาตำหนิสิ่งที่เราขยอสรรเสริญสุดหัวใจว่าเป็นกองขี้ควาย ธรรมนั้นสูงขนาดไหนฟังซินะ นี่ละมันได้รู้กันอย่างไร มาเห็นนี้มันจึงสะดุดใจก็เลย นี่เขาก็ตกแต่งให้สวยให้งาม ก็เลสมันต้องการสวยงาม มันตกแต่งนี้แล้วยังจะตกแต่งอีกนะนั่น ถ้าสมมุติว่าไม่มีใครเตือนยังจะตกแต่งอีก เรื่อย ๆ ตกแต่งขี้กองนั้นแหละ ให้มันสวยงามของมันนั่นแหละไปเรื่อย ๆ

พอดีเราไปเห็นเสีย วันนี้ไปเห็นแล้ว นี่ละเป็นยังไง พุดให้เต็มยศตามหลักธรรมชาติแห่งความจริงจึงเรียกว่าภาษาธรรม ไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามอะไร พุดตามหลักความจริง ธรรมกับวัฏจักร ธรรมธาตุกับวัฏจักรนี้ เทียบกันแล้ววัฏจักรนี้เท่ากับบุตรกับคุณ กองส้วมกองถ่านเต็มไปหมด วัฏจักรเป็นอย่างนั้น ธรรมธาตุนั้นเหนือแล้วถึงได้มาตำหนิอันนี้ว่าเป็นกองบุตรกองคุณ เวลามันอยู่ด้วยกันมันก็ไม่เห็น พ้นออกไปแล้วมันก็เห็น

การตกแต่งนี้ก็เลสมันไม่มีพอนะ ใครไปอยู่ที่ไหนก็ตามเถอะ จะตกแต่งอะไรให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ แต่ไม่มีควมสิ้นสุดว่าแค่ไหนมันดีมันพอ ไม่มี มีแต่ให้ดีขึ้นเรื่อย ตกแต่งเรื่อยอยู่ขึ้นเรื่อยก็เลสมหาความพอไม่มี มีแต่ดูแต่ดีมีไปเรื่อย ๆ ถ้าธรรมพอเป็นระยะ ๆ พอถึงขั้นพอตัวเต็มที่แล้วพอ นี่ละพากันจำเอาบ้าง หลวงตาตายแล้วไม่มีใครมาพุดอย่างนี้นะ จะไม่มี

เวลานี้ก็มีแต่หลวงตาองค์เดียวพูดนี้แสงหูสว่างหูถ่านเต็มโลกเต็มสงสาร ไม่อยากบอกว่ามันแสงหูผู้พูด เราอยากจะทำแสงหูสว่างหูถ่าน ให้มันถึงใจกับธรรมอันนี้ที่กำลังรื้อขึ้นไปหาธรรมอันนั้น พูดอย่างนี้เป็นการดูถูกหรือ กำลังลากขึ้นไปนั่น ยังจะว่าดูถูกอยู่หรือ นี่ละเป็นอย่างนั้น

ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศขนาดไหน เวลาตีบตันเข้าไป กิเลสมันพอกมันพูน ใครอยู่ที่ไหนมีแต่ส่งเสริมกองมูตรกองคูด ให้สดสวยงดงามยิ่งขึ้น ๆ เหยียบธรรมลงไป ๆ ด้วยความหาประมาณไม่ได้ในการส่งเสริม กิเลสชอบส่งเสริม ชอบยกยอ ยกยอเท่าไรหาความสิ้นสุดแห่งความยกยอไม่มี คือเรื่องของกิเลส ไม่มีอะไรพอ ถ้าลงกิเลสได้สวมเข้าไปเป็นเจ้าของแล้วไม่พอทั้งนั้น นี่เราพูดให้ฟังชัด ๆ ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศขนาดไหน ปฏิบัติให้มันรู้ชี้

คิดดูซิอย่างที่ว่าอัครรรยตัวเองถึงขนาดนั้น มันไม่น่าอัครรรย น่าชมเชยจะชมเชยหรือคนเรา ไซ้ใหม่ มันก็น่าชมเชยเต็มหัวใจ มันต้องชมเชย ขึ้นอุทานเสียด้วยนะ โอโห ๆ จิตดวงนี้ทำไมถึงสว่างไสวขนาดนี้เชียวหนา มองไปที่ไหนมันทะลุไปหมดเลย ว่าง ยังต้องเอาประจักษ์ต่อหน้าอีก เอาหินก้อนใหญ่ ๆ นี่ มองไปนี่ทะลุผิงเลย หินก็เป็นเหมือนเงา ๆ จิตมันทะลุ มองลงแผ่นดินทะลุ แล้วแผ่นดินเลยกลายเป็นเงา ๆ ไป มันของเล่นเมื่อไรจิตดวงนี้ ดวงที่ว่าเป็นส้วมเป็นถ่าน

ที่นับทเวลาธรรมธาตุผางขึ้นมาเท่านั้น ปรืบหมดเลย อันนี้เลยกลายเป็นกองขี้วัว ขี้ควายไปหมด ความรู้ความเห็น ความแปลกประหลาดอัครรรยอยู่ในวงของ อวิชชาปัจจุยา เป็นกองมูตรกองคูดไปหมด เป็นกองขี้ควายไปหมด อันนั้นเป็นยังงี้ ฟังซิ มันเหนือกันขนาดไหน ไม่ควรตำหนิ ๆ ได้ยังงี้ แต่ก่อนยอมมันเสียจน ไม่รู้ตัวเลย ที่นับทเวลาได้เห็นธรรมชาติที่มันเทียบกันแล้วมันดูไม่ได้ว่างั้นเถอะนะ บอกได้ว่ากองส้วมกองถ่านเท่านั้น พอดูได้ฟังได้ กองทุกซ์เต็มตัว ๆ กองส้วมกองถ่านนี่กองทุกซ์เต็มตัว ธรรมชาตินั้นไม่มีทุกซ์ พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ไม่มีทุกซ์ หมดโดยประการทั้งปวงไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย ตั้งแต่ขณะที่กิเลสซึ่งเป็นตัวสาเหตุสร้างทุกซ์ขึ้นมาพังลงไปจากหัวใจเท่านั้น พระอรหันต์ท่านจึงไม่มีความทุกซ์

คำว่าบรมสุขนั้นก็สุขเหนือโลกไปเสีย เราตั้งว่าบรมสุขคือสุขอย่างยิ่ง นี่ก็เป็นการคาด อันนั้นเหนืออีกนะ ฟังซิ เหนือขนาดไหน ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศขนาดไหน ให้มันเห็นประจักษ์ตาของเราจะไปหาพยานมาจากไหน สามแดนโลกธาตุนี้มันก็ไม่เคยหวั่นกับอะไรก็เหมือนกับคนตาดีเพียงคนเดียว ดูคนตาบอดเต็มศาลา เขาจะมาโจมตีคนตาดีว่าอะไรก็

ตาม แต่เขามั่นคนตาบอดทั้งนั้น เราจะไปถือสิทธิ์เอามาเป็นพยานได้ยังไง ก็คนตาบอด เราเห็นไม้ต้นนี้เสาต้นนี้ เราคนเดียวเห็น เขาปฏิเสธกันหมด ได้ฤกษ์กาลานี้ไม่เห็น มีแต่ หลวงตาผีบ้องค์เดียวนี้เห็นต้นเสา พวกเราไม่เห็น พวกเรานะ พวกตาบอดเขาจับมือกัน โจมตีเรา ทั้ง ๆ ที่เขาตาบอดกันทั้งหมด นั่นละพระพุทธรูปเจ้าตรัสรู้เพียงองค์เดียวเท่านั้น ขนาดไหนก็เหมือนกัน ไม่มีความหมาย พระอรหันต์ตรัสรู้ปั้งขึ้นมา สิ่งทั้งหลายไม่มีความหมาย อันนี้ผิงเดียวไม่ต้องหาใครมาเป็นพยาน อันเดียวพอแล้ว ๆ นี่ละธรรมพระพุทธรูปเจ้า เลิศเลอขนาดไหน ให้พากันตั้งหน้าตั้งตา

สติปัญญาตกแต่งให้ตึนะ สิ่งที่จะตกแต่งพระพุทธรูปเจ้าก็สอนหมด ตกแต่งความพาก ความเพียร ให้ขยันหมั่นเพียรอุดหนุนให้พยายาม ใช้ความพินิจพิจารณา เรียกว่าตกแต่ง สติ ตั้งให้ดี นี่เป็นสิ่งที่ตกแต่งให้พ้นจากธรรมดาตินี้ เข้าใจเหวอ เราเสริมขึ้น ๆ อะไรก็ตาม เมื่อเสริมแล้วมีกำลังขึ้นด้วยกัน ทางซ้ายก็มีกำลัง ทางตีกี่มีกำลัง นี่เราเสริมในทางที่ดีมีกำลัง เรื่อย ๆ ให้ส่งเสริมในอรรถในธรรม อย่าไปหาส่งเสริมแต่เสือแต่หมอน พุดไปไหนมันก็ไม่ พ้นเสือพ้นหมอน คือมันติดคอกอยู่กับทุกคน นั่งอยู่นี่ว่าไม่มีเสือมีหมอนเหวอ มันเป็นอย่าง นั้นนะ พิลึกพิลั่นจริง ๆ น่าท้อใจจริง ๆ อย่างพระพุทธรูปเจ้าทรงท้อพระทัย ไม่ท้อยังไง หัวใจ ดวงเดียวกันเห็นมันก็รู้เหมือนกัน เป็นแบบเดียวกัน

ก็ฟังซิ อย่างที่เราที่เคยพูด เราก็ตัวเท่าหนู ทำไมพุดออกมาได้ ก็หัวใจมันเต็มดวง เหมือนกันที่มันรู้ พระพุทธรูปเจ้าเป็นราชสีห์ก็เต็มภูมิราชสีห์ หนูก็เต็มภูมิหนู ทำไมจะยื่น ออกมาไม่ได้ เป็นสักขีพยานซึ่งกันและกันไม่ได้ เวลาเต็มขึ้นมาในหัวใจเห็นหมด ตาข้างตา ใหญ่ ๆ มันก็เห็นเต็มตัวของมัน ตาหนูตัวเล็ก ๆ มันก็เห็นเต็มตัวหนู หนูจะไปยืมตาข้างมา ใช้ไม่ได้นะ ข้างจะไปยืมตาหนูมาใช้ก็ไม่ได้ ต่างตัวต่างเต็มภูมิด้วยกัน นี่ละหัวใจกับธรรม เต็มภูมิด้วยกันแล้วพระพุทธรูปเจ้ากับสาวกก็เต็มตัวด้วยกัน ตามภูมิของตน ๆ นี่มันก็เป็น อย่างนั้น

ที่นี้ก็ย้อนเข้ามาหาจุดที่มันเป็นที่ว่า ฟาดินถล่ม นี่มันเคยเป็นเมื่อไร เอาจนน้ำตาพัง ไม่รู้ตัวเลย พราก ๆ เหมือนฟาดินถล่ม มันเป็นอยู่ในจิต ส่วนฟาดินเขาก็อยู่ของเขาอย่าง นั้นแหละ แต่เวลานี้มันกระเทือน มันอยู่ที่นี้เหมือนฟาดินถล่มเลย นี่ละอวิชชาตัวมหากภัยที่ บิบปี่สไฟให้ความทุกข์ทรมานต่อสัตว์ทั้งหลายพาให้ตกนรกหมกไหม้ ตายกองกันอยู่ขึ้นมา ตั้งกัปตั้งกัลป์คือตัวนี้กดอยู่ที่จิต พอตัวนี้พังทลายลงไปเท่านั้น จิตดีดผิง นั่นแหละฟาดิน ถล่มตรงนี้ พอเวลามันไปเต็มที่แล้ว เอา นี่สรุปความมา แล้วมองดูโลกนี้เราเคยเกิดเคย ตายมาสักเท่าไรมันสงสัยที่ไหน แต่ก่อนมันไม่เห็น ที่นี้มันเห็นจะว่าไง โลกนี้เคยตายกอง

กันมาสักเท่าไรๆ แต่ก่อนมันไม่เห็น ปีตรอยตัวเองมา ทางนี้ปีตรอย ๆ ไม่เห็น ๆ สุดท้ายก็ว่าตายแล้วสูญ

ตายกองกันมาสักก็กัปกี้กัลป์ มันยังลบได้ว่าตายแล้วสูญเพราะมันไม่เห็นร่องรอยที่มา ที่นี้เวลามันจำขึ้นมามันเห็นหมด แล้วจะไปลบร่องรอยเจ้าของได้ยังไง เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วท้อใจ โถ โลกเป็นอย่างนี้เหรอ เป็นฟินเป็นไฟมากี้กัปกี้กัลป์ เป็นฟินเป็นไฟเพราะอำนาจแห่งกรรมชั่ว กรรมดีพอชโลมพอพุงกันไปๆ แก่กันไปเหมือนโรคภัยกับหมอกคอยแค้นกันไป ถ้าโรคแบบไอ.ซี.ยู ไม่สนใจกับอะไร นี่พวกปทปรมะ ไม่เชื่อบุญเชื่อบาป แล้วพวกนี้คือพวกนั่นเอง ไม่มีวันมีคืนที่จะหลุดพ้นไปได้ พวกเชื่อบุญเชื่อบาปทำคุณงามความดี เอาทุกข์ เวลาทุกข์ ๆ ความดีมีอยู่จะต้านทานกัน บรรเทากันมีอยู่ เวลาดีมากขึ้น ๆ ก็ปิดทุกข้อออก ๆ ผิงได้เลย ด้วยอำนาจแห่งความดี

ที่นี้ก็พูดย้อนเข้ามาหาที่ว่านี้อีก ไม่ต้องไปหาดูอย่างนั้น มันจำอยู่ มันเห็นไปหมดเลย ที่นี้เวลามันเป็นเต็มที่แล้ว โอโฮ ธรรมะลงขนาดนี้แล้วจะไปสอนใครได้ นั้นฟังซิ มันเป็นอย่างนี้ ลงธรรมขนาดนี้แล้วจะไปสอนใครได้ สอนใครเขาจะหาว่าบ้ากันทั้งโลกเลย เราอยู่ไปกินไป พอถึงวันก็ไปเสียเท่านั้น คือถึงวันตายแล้วก็ไปเสียเท่านั้น ไปสอนให้ลำบากลำบากทำไม ว่าจั้นเลย ไม่มีใครยอมรับลงถึงขนาดนั้นนะ ที่แรกบอกว่า ไม่มีใครยอมรับ แล้วสอนก็ไม่มีใครยอมรับ แล้วสอนไปทำไม มันเป็นในจิต ราพึงอยู่ในจิต สักเดี๋ยวกี้มีแง่รับกันนะ กำลังจะทอดธุระ สอนโลกสอนไปยั้งๆ ลงขนาดนี้แล้วจะสอนได้ยั้งๆ แล้วใครจะไปรู้ได้เห็นได้ ธรรมชาตินี้มันเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วใครจะไปรู้ได้เห็นได้ สอนใครเขาก็จะว่าบ้า โอ๊ย อยู่ไปกินไปพอถึงวันเท่านั้นก็เอาแหละ ถึงวันตาย สอนไปทำไมให้ลำบาก

สักเดี๋ยวจิตขึ้นมาอย่างที่ว่า เหมือนมีจุดมีต่อมนั้นแหละ ที่นี้ก็พูดขึ้นมาบั้งเลย ถ้าว่าธรรมประเภทนี้สุดวิสัยของโลกที่จะรู้ได้เห็นได้ ไม่มีใครรู้ได้เห็นได้แล้ว ตัวเราเอง หมายถึงว่าเราเอง เป็นเทวบุตรเทวดามาจากไหนทำไมถึงรู้ได้เห็นได้ รู้ได้เพราะเหตุใด นี่เข้าจุดนี้ขึ้นมาทักกันเลย คือที่แรกว่าจะทอดธุระ จะไม่เอาเรื่องเอาราวกับใคร อยู่ไปกินไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้นพอ แล้วพระธรรมเตือนขึ้นมา ถ้าว่าธรรมเหล่านี้เป็นธรรมที่ สุดวิสัยของโลกที่จะรู้ได้เห็นได้แล้ว เราเป็นเทวดามาจากไหนทำไมถึงรู้ได้ เห็นไหมละ เรารู้ได้เพราะเหตุใด คำว่า เหตุใดคือสายทางมา เข้าใจไหม เช่นอย่างมาวัดป่าบ้านตาด มาเพราะเหตุไร มาเพราะสายทาง ทางมานี้ก็มาตามทาง นี่สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว พอว่าอย่างนี้ยอมรับทันทีเลยทั้ง ๆ ที่จะปล่อยไปหมดจะไม่เล่นกับอะไรแล้ว

ทำไมถึงรู้ได้เห็นได้ เราเป็นเทวดามาจากไหน แล้วรู้ได้เพราะเหตุใด มันก็เป็นสายทาง คือทางดำเนินของเรามาโดยลำดับ ตามสวากขาตธรรมมาถึงที่นี่ รู้ได้ อ้อ มาตามสายทาง อ้อ รับทันทีเลย รู้ได้เพราะเหตุใด สายทางจากการปฏิบัติของเรา เราดำเนินมาถึงขั้นนี้ก็มาตามสายทางพระพุทธเจ้าที่สอนไว้เรียบร้อยแล้ว เมื่อพระธรรมทักขึ้นมามา ถ้าว่าสุดวิสัยของโลกที่จะรู้ได้เห็นได้ เราเป็นเทวดามาจากไหน เราถึงรู้ได้เห็นได้ สำคัญที่ว่า รู้ได้เพราะเหตุใด ก็คือสายทาง เพราะเหตุใด อ้อ เพราะเหตุนี้คือธรรม สอนมาดำเนินมา ที่นี้รับเลยนะ ทั้ง ๆ ที่เกือบจะเข้าขั้นเต็มที จะปล่อยแล้ว จะไม่เอาอะไรแล้ว พอว่า รู้ได้เห็นได้เพราะอะไร มันก็วิ่งถึงสายทาง ยอมรับ เอาละรู้ได้ นั่นยอมรับ ถึงไม่มากก็ได้ ไม่มีนะ ปฏิเสธ ก็เราเป็นเครื่องยืนอยู่แล้ว เรามาตามสายทาง เรารู้ได้ ผู้ดำเนินมาตามนี้เขาต้องรู้ได้เหมือนกันนั่นซิ ความหมายว่านั่น จิงว่าอ้อได้ ไม่มากก็ได้ นั่นยอมรับ นี่ละที่ว่าอัศจรรย์ก็อัศจรรย์อย่างนั้น แต่ไม่พ้นวิสัยของมนุษย์เราไปได้ เอาละพอ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com